

שיעור ח: תפילת מוסף בראש השנה - שואלין ודורשי ב

Session #8: In Anticipation: The Unique Prayer of Musaf Rosh HaShanah

לפיכך אחת: קדתי שיטתה תמיד בת הרב אשר אהרן וטרים יי

(1) ויקרא כג, כג-כה

(כג) וידבר ה' אל-משה לאמר: (כד) דבר אל-בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא-קדש: (כה) כל-מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה לה:

(2) ספרא אמור פרשה יא

בני ישראל מקרא קודש ואין הגוים מקרא קודש, או בני ישראל אין לי אלא בני ישראל מנין לרבות את הגרים ואת העבדים, תלמוד לומר יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קודש, רבי אליעזר אומר שבתון זו קדושת היום, מקרא קודש קדשיהו, אמר לו רבי עקיבא אינו אומר שבתון אלא שבות שכן הוא פותח בשביתה ראשון, אלא זכרון אילו הזכרונות, תרועה אילו השופרות, מקרא קודש זה קדושת היום. ומנין שיהיה כולל עמה את המלכיות תלמוד לומר ה' אלהיכם בחודש השביעי. (ב) רבי יוסי ברבי יהודה אומר מה תלמוד לומר והיו לכם לזכרון לפני ה' אלהיכם שאין תלמוד לומר אני ה' אלהיכם אלא זה בנין אב כל מקום שאתה אומר זכרונות את סומך לה המלכיות. (ג) כיצד סדר ברכות אומר אבות וגבורות וקדושת השם וכולל מלכיות עמהם ואינו תוקע, קדושת היום ותוקע, שופרות ותוקע, ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים דברי רבי יוחנן בן נורי. (ד) אמר לו רבי עקיבא אם אינו תוקע למלכיות למה הוא מזכיר, אלא אומר אבות וגבורות וקדושת השם וכולל מלכיות עם קדושת היום ותוקע, [זכרונות ותוקע] שופרות ותוקע, ואומר עבודה והודאה וברכת כהנים. (ה) [רבי אומר עם המלכיות אומר קדושת היום מה מצינו בכל יום ברביעית, אף כאן ברביעית] רבן שמעון בן גמליאל אומר קדושת היום עם הזכרונות, אמר רבן שמעון בן גמליאל מה מצינו (בכל מקום אומרה רביעית אף כאן אומרה רביעית) [בכל יום באמצע אף כאן אומרה באמצע] וכשקידשו את השנה באושה ביום הראשון עבר רבי שמעון בנו של ר' יוחנן בן ברוקה ואמר כדברי רבי יוחנן בן נורי אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היינו נוהגים כן ביבנה ביום השני עבר חנניה בנו של רבי יוסי הגלילי ואמר כדברי ר' עקיבא אמר רבן שמעון בן גמליאל כך היינו נוהגים ביבנה

(3) משנה כתב יד קאופמן ראש השנה ד:ו-ח

- (ו) סדר ברכות: אומ' אבות וגבורות וקדושת השם, וכולל מלכיות עמם, ואינו תוקע; (עם) קדושת היום ותוקע; זכרונות ותוקע; שופרות ותוקע; ואומ' עבודה והודאה וברכת כהנים, דבר' ר' יוחנן בן נורי.
- (ז) אומ' לו ר' עקיבא: אם אינו תוקע למלכיות, למה הוא מזכיר? אלא אומ' אבות וגבורות וקדושת השם, וכולל מלכיות עם קדושת השם (נ"א היום) ותוקע; זכרונות ותוקע; שופרות ותוקע; ואומ' עבודה והודאה וברכת כהנים.
- (ח) אין פוחתים מעשר מלכיות, ומעשרה זכרונות, מעשרה שופרות. ר' יוחנן בן נורי אומ': אם אמרן שלוש שלוש, יצא. אין מזכירים זכרון מלכיות ושופר שלפורענות. מתחיל בתורה ומשלים בנביא. ר' יוסי או': אם השלים בתורה, יצא.

(4) תוספתא ראש השנה ב:יג

י. ר' יהודה או', ר' ליעזר או' שבתון, אומ' קדושת היום, זכרון, אילו זכרונות, תרועה, אילו שופרות, מקרא קדש, קדשהו. אמ' לו ר' עקיבא מפני מה לא נאמ' שבתון, שבות, שכן הוא פוגע בשביתה ראשון, אלא זכרון, אילו זכרונות, תרועה אילו שופרות, מקרא קדש, אילו קדושת היום.

יא. מקום שנהגו לומ' כדברי ר' עקיבא אומ' כדברי ר' עקיבא, כדברי ר' יוחנן בן נורי, אומ' כדברי ר' יוחנן בן נורי. ר' שמעון בן גמליאל אומ' קדושת היום [עם הזכרונות]. אמ' רבן שמעון בן גמליאל מה מצינו בכל מקום אומרה רביעית, אף כאן אומרה רביעית, ר' אומ' מה מצינו בכל מקום אומרה אמצעית, אף כאן אומרה אמצעית. וכשקדשו את השנה באושה, ביום הראשון עבר ר' יוחנן בן ברוקה ואמ' כדברי ר' יוחנן בן נורי, אמ' רבן שמעון בן גמליאל לא היינו נוהגין כן ביבנה, ביום השני עבר ר' חנינא בנו של ר' יוסה הגלילי ואמ' כדברי ר' עקיבא, ואמ' רבן שמעון בן גמליאל כך היינו נוהגין ביבנה.

יב. אין פוחתין מעשר מלכיות ומעשרה זכרונות ומעשרה שופרות, אם אמ' שבע מכולם יצא דברי ר' עקיבא, ר' יוחנן בן נורי אומ' אין פחות משבע, אם אמ' שלש מכולם, יצא. אין מזכירין זכרון ומלכות ושופר של פורענות. מתחיל בתורה ומשלים בנביא, ר' יוסה אומ' אם היתה פורענות של גוים מזכירין אותה בפני עצמה, המתחיל, מתחיל בשל תורה, ומסיים בשל תורה, ואומ' של נביאים ושל כתובים באמצע. אין אומרין מלכיות עם הזכרונות, ולא זכרונות עם השופרות, אם אמ', לא אמ' כלום, וצריך לאומרן שניה.

יג. פקדונות כזכרונות, שנ' וה' פקד את שרה וגו', פקד פקדתי אתכם, ר' יוסה אומ' אומרן עם הזכרונות, רבי יהודה אומר לא היה אומרן עמהן. זכרון שיש עמו תרועה, כגון זכרון תרועה מקרא קודש, ר' יוסי אומר אומרן עם הזכרונות ועם השופרות, ר' יהודה אומ' לא היה אומרן אלא עם הזכרונות בלבד. תרועה שאין עמה זכרון, כגון יום תרועה יהיה לכם, ר' יוסה אומ' אומרה עם השופרות, ר' יהודה אומ' לא היה אומרן עמהן. מלכות שיש עמה שופר, כגון בחצוצרות וקול שופר וגו', אומרה עם המלכיות ועם השופרות, ר' יהודה אומ' לא היה אומרה אלא עם השופרות בלבד. מלכות שאין עמה שופר, כגון זמרו לאלהים זמרו וגו', כי מלך על כל הארץ אלים זמרו משכיל מלך אלים על גוים, ר' יוסה אומ' אומרן עם המלכיות, ר' יהודה אומ' לא היה אומרן עמהן. שמע ישראל וגו' וידעת היום והשבות וגו', ר' יוסה אומ' אומרן עם המלכיות, ר' יהודה אומ' לא היה אומרן. שאו שערים ראשיכם וגו' מי זה מלך הכבוד וגו' שאו שערים ראשיכם מי הוא זה מלך ה' צבאות וגו', ר' יוסה אומ' אומרן כל אחד ואחד בפני עצמו, ר' יהודה אומ' אומרן כולן כאחד.

יד. [זכרונות האמורות לעניין הקשת. ר' יוסי אומ' אומרן כולן כאחת], ר' יהודה או' ראשנים בפני עצמן ושניים בפני עצמן. שופרות האמורין בעניין גדעון ובעניין יהושע, ר' יוסי אומ' אומרן כל אחד ואחד בפני עצמו, ר' יהודה או' האמורי' בשעת מעשה לעצמן, בשעת פקידה לעצמן.

אֲדָנִי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

(1) אבות

בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל, הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל, וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמַבִּיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוּ בְּאַהֲבָה:

זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִּים, וְכֹתֵבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים, לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה ה' מַגֵּן אַבְרָהָם:

(2) גבורות

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי, מַחֲיָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: (יש מוסיפין: מוֹרִיד הַטֵּל): מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מַחֲיָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמַתִּיר אֲסוּרִים, וּמַקְיֵם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָיִם. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת, וּמִי דוֹמֶה לָּךְ, מֶלֶךְ מֵמִית וּמַחֲיָה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:
מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמִים, זוֹכֵר יְצוּרֵי לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה ה' מַחֲיָה הַמֵּתִים:

(3) קדושת השם

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ, וְקִדּוּשִׁים בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה.
וּבְכֵן תֵּן פִּחְדְּךָ ה' אֱלֹהֵינוּ, עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְאֵימַתְךָ עַל כָּל מָה שֶּׁבְּרָאתָ, וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים, וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וְיַעֲשׂוּ כָּל־אֲגָדָה אַחַת, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם. כְּמוֹ שֶׁיִּדְעֵנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ, שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן (נ"א שֶׁהַשְּׁלֵטוֹן) לְפָנֶיךָ, עַז בְּיָדְךָ, וּגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מָה שֶּׁבְּרָאתָ:
וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד ה' לְעַמְּךָ, תְּהִלָּה לִירְאֵיךָ, וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ, וּפְתִיחוֹן פֶּה לְמִיחָלִים לָּךְ, שְׂמִיחָה לְאַרְצְךָ, וְשִׁשׁוֹן לְעִירְךָ, וְצִמְיַחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדְךָ, וְעִרִיכַת נֶר לְבֹן יְשִׁי מְשִׁיחְךָ, בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:
וּבְכֵן צְדִיקִים יֵרָאוּ וְיִשְׁמְחוּ, וְיִשְׂרָאֵל יַעֲלִזוּ, וְחֲסִידִים בְּרִנָּה יִגִּילוּ, וְעוֹלָתְךָ תִּקְפָּץ פִּיהָ, וְכָל הָרָשָׁעָה כִּלְאָה כַּעֲשׂוֹן תִּכְלָה, כִּי תַעֲבִיר מִמִּשְׁלַת זְדוֹן מִן הָאָרֶץ:
וְתִמְלֹךְ אַתָּה ה' לְבָדְךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ, בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. כִּפְתוּב בְּדִבְרֵי קִדְשֶׁךָ:

יִמְלֹךְ ה' לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר, הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ, וְאֵין אֱלֹהִים מִבְּלַעַדֶּיךָ, כִּפְתוּב, וְיִגְבֶּה ה' צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט, וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה. בְּרוּךְ אַתָּה ה', הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

(4) קדושת היום ומלכויות

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו, ורוממתנו מכל הלשונות, וקדשתנו במצותיך, וקרבתנו מלפנו לעבודתך, ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת: ותתן לנו ה' אלהינו באהבה את יום הזכרון הזה יום תרועה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו, ונתרחקנו מעל אדמתנו, ואין אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחירתך, בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו, מפני היד שנשתלחה (נ"א השליחה) במקדשך. יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו, מלך רחמן, שתשוב ותרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים, ותבנהו מהרה ותגדל כבודו, אבינו מלכנו, גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה, והופע והנשא עלינו לעיני כל חי. וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ. והביאנו לציון עירך, ברנה, ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו. תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם. ואת מוספי יום הזכרון הזה נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך, כמו שכתבת עלינו בתורתך, על ידי משה עבדך, מפי כבודך כאמור:

קרבן היום

ובחדש השביעי באחד לחדש, מקרא קדש יהיה לכם, כל מלאכת עבודה לא תעשו, יום תרועה יהיה לכם. ועשיתם עולה לריח ניחוח לה', פר בן בקר אחד, איל אחד, כבשים בני שנה שבעה תמימים: ומנחתם ונסכיהם כמדבר, שלשה עשרונים לפר, ושני עשרונים לאיל, ועשרון לכבש, וזין כנסכו, ושני שעירים לכפר, ושני תמידים כהלכתם: מלבד עולת החדש ומנחתה, ועולת התמיד ומנחתה, ונסכיהם כמשפטם, לריח ניחוח אשה לה':

מלכויות – מתיחה

עלינו לשבח לאדון הכל, לתת גדלה ליוצר בראשית, שלא עשנו כגויי הארצות, ולא שמנו כמשפחות האדמה, שלא שם חלקנו בהם וגורלנו ככל המונם. שהם משתחוים להבל ולריק ומתפללים אל אל לא יושיע: ואנחנו כורעים ומשתחוים ומוזים לפני מלך מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ, ומושב יקרו בשמים ממעל, ושכינת עזו בגבהי מרומים, הוא אלהינו אין עוד. אמת מלפנו, אפס זולתו, כפיתוב בתורתו, וידעת היום והשבות אל לבבך, כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת, אין עוד:

על כן נקנה לך ה' אלהינו, לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ, והאלילים כרות וקרתו, לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. ופירו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניך ה' אלהינו יכרעו ויפולו, ולכבוד שמך יקר יתנו, ויקבלו כלם את עול מלכותך, ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד: כי המלכות שלך היא, ולעולמי עד תמלך בכבוד,

מלכויות – פסוקים

- כפתוב בתורתך: ה' ימלוך לעולם ועד: ונאמר, לא הביט און ביעקב, ולא ראה עמל בישראל, ה' אלהיו עמו, ותרועת מלך בו: ונאמר, ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל:
- ובדברי קדשך כתוב לאמר, כי לה' המלוכה ומשל בגוים: ונאמר, ה' מלך גאות לבש, לבש ה' עוז התאזר, אף תפוז תבל בל תמוט: ונאמר, שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד ה' עוז וגבור ה' גבור מלחמה: שאו שערים ראשיכם ונשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד ה' צבאות הוא מלך הכבוד סלה:
- ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר, כה אמר ה' מלך ישראל וגואלו ה' צבאות, אני ראשון ואני אחרון, ומבלעדי אין אלהים: ונאמר, ועלו מושעים בהר ציון לשפוט את הר עשו והיתה לה' המלוכה: ונאמר, והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד:
- ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד:

מלכויות – חתימה

אלהינו ואלהי אבותינו, מלוך על כל העולם כלו בכבודך, והנשא על כל הארץ ביקרך, והופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך, וידע כל פעול, כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור, כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, ה' אלהי ישראל מלך, ומלכותו בכל משלה: קדשנו במצותיך, ותן חלקנו בתורתך, שבענו מטובך ושמחנו בישועתך, וטהר לבנו לעבדך באמת, כי אתה אלהים אמת, ודברך אמת וקים לעד. ברוך אתה ה', מלך על כל הארץ, מקדש ישראל ויום הזכרון:

(5) זכרונות**זכרונות – פתיחה**

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניך נגלו כל תעלומות והמון נסתרות שמבראשית. כי אין שכחה לפני כסא כבודך ואין נסתר מנגד עיניך: אתה זוכר את כל המפעל. וגם כל היצור לא נכחד ממך: הכל גלוי וידוע לפניך ה' אלהינו, צופה ומביט עד סוף כל הדורות. כי תביא חוק זכרון להפקד כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמון בריות לאין תכלית: מראשית כזאת הודעת, ומלפנים אותה גלית. זה היום תחלת מעשיך, זכרון ליום ראשון. כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ועל המדינות בו יאמר איזו לחרב, ואיזו לשלום, איזו לרעב, ואיזו לשבע, ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמות. מי לא נפקד כהיום הזה. כי זכר כל היצור לפניך בא. מעשה איש ופקדתו

ועלילות מצעדי גבר. מחשבות אדם ותחבולותיו ויצרי מעללי איש: אשרי איש שלא ישכחך, וכן אדם יתאמץ בך, כי דורשיך, לעולם לא יכשלו, ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך: כי זכר כל המעשים לפניך בא ואתה דורש מעשה כלם: וגם את נח באהבה זכרת. ותפקדהו בדבר ישועה ורחמים, בהביאך את מי המבול לשחת כל בשר מפני רוע מעלליהם. על כן זכרוננו בא לפניך ה' אלהינו, להרבות זרעו כעפרות תבל וצאצאיו כחול הים.

זכרונות – פסוקים

- כפתוב בתורתך, ויזכר אלהים את נח, ואת כל החיה, ואת כל הבהמה, אשר אתו בתבה, ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים: ונאמר, וישמע אלהים את נאקתם, ויזכור אלהים את בריתו, את אברהם את יצחק ואת יעקב: ונאמר, וזכרתי את בריתי יעקב, ואף את בריתי יצחק, ואף את בריתי אברהם אזכור, והארץ אזכור: ובדברי קדשך כתוב לאמר, זכר עשה לנפלאותיו, חנון ורחום ה': ונאמר, טרף נתן ליראיו, ויזכר לעולם בריתו: ונאמר, ויזכר להם בריתו, וינחם כרב חסדיו:
- ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר, הלוך וקראת באזני ירושלים לאמר, כה אמר ה' זכרתי לך חסד נעורידך, אהבת כלולותיך, לכתך אחרי במדבר, בארץ לא זרועה: ונאמר, וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעורידך, והקימותי לך ברית עולם: ונאמר הבן יקיר לי אפרים, אם ילד שעשועים, כי מדי דברי בו זכור אזכרנו עוד, על כן המו מעי לו, רחם ארחמנו נאם ה':

זכרונות – חתימה

אלהינו ואלהי אבותינו, זכרנו בזכרון טוב לפניך, ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו ה' אלהינו את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם אבינו בהר המריה. ותראה לפניך עקדה שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על גבי המזבח, וכבש רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם, כן יכבשו רחמך את כעסך מעלינו, ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך. וקיים לנו ה' אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור: וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים, אני ה': כי זכר כל הנשכחות אתה הוא מעולם, ואין שכחה לפני כסא כבודך, ועקדת יצחק, לזרעו היום ברחמים תזכר. ברוך אתה ה', זוכר הברית:

(6) שופרות**שופרות – פתיחה**

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם. מן השמים השמעתם קולך, ונגלית עליהם בערפלי טהר. גם כל העולם כלו חל מפניך, ובריות בראשית חרדו ממך, בהגלותך מלכנו על הר סיני: ללמד לעמך תורה ומצוות. ותשמיעם את הוד קולך, ודברות קדשך מלהבות אש. בקולות וברקים עליהם נגלית, ובקול שופר עליהם הופעת.

שופרות – פסוקים

- כפתוב בתורתך, ויהי ביום השלישי בהיות הבקר, ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר, וקול שופר חזק מאד, ויחרד כל העם אשר במחנה: ונאמר, ויהי קול השופר הולך וחזק מאד, משה ידבר והאלהים יענו בקול: ונאמר, וכל העם רואים את הקולות, ואת הלפידים, ואת קול השופר ואת ההר עשן, וירא העם ויגעו וייעמדו מרחק:
- ובדברי קדשך כתוב לאמר, עלה אלהים בתרועה, ה' בקול שופר: ונאמר, בחצוצרות וקול שופר, הריעו לפני המלך ה': ונאמר תקעו בחדש שופר בפסח ליום חגנו: כי חזק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ונאמר הללויה הללו אל בקדשו, הללויה ברקיע עזו: הללויה בגבורותיו, הללויה ברוב גדלו: הללויה בתקע שופר, הללויה בגבל וכנור: הללויה בתוף ומחול, הללויה במננים ועגב: הללויה בצלצלי שמע, הללויה בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יי, הללויה: • ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר, כל ישרי תבל ושכני ארץ, בנשא גם הרים תראו וכתקוע שופר תשמעו: ונאמר, והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, ובאו האבדים בארץ אשור, והנדחים בארץ מצרים, והשתחוו לה' בהר הקדש בירושלם: ונאמר, וה' עליהם יראה, ויצא כבודך חצו, ואדני ה' בשופר יתקע, והלך בסערות תימן: ה' צבאות יגן עליהם, כן תגן על עמך ישראל בשלומך:

שופרות – חתימה

אלהינו ואלהי אבותינו, תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא נס לקבץ גליותינו, וקרב פזורינו מבין הגוים, ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ. והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם, ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו, כמצוה עלינו בתורתך, על ידי משה עבדך מפי כבודך, כאמור: וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם, ותקעתם בחצוצרות על עולותיכם ועל זבחי שלמיכם, והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם, אני ה' אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר, ומאזין תרועה ואין דומה לך: ברוך אתה ה', שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים:

(7) עבודה

רצה ה' אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם מהרה תקבל ברחון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה ה', המחזיר שכינתו לציון:

(8) הודאה

מודים אנחנו לך, שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד, צור חיינו, מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך, על חיינו המסורים בידך, ועל נשמותינו הפקודות לך, ועל נסיד שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמך, והמרחם, כי לא תמו חסדיך, מעולם קוינו לך: ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלפניו תמיד לעולם ועד: וכתוב לחיים טובים (כל) בני בריתך: וכל החיים יודוך סלה, ויהללו את שמך באמת, האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה ה', הטוב שמך ולך נאה להודות:

(9) שלום

שים שלום טובה וברכה, חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו, כלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו, ה' אלהינו, תורת חיים ואהבת חסד, וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך: בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה, נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: ברוך אתה ה', עושה השלום (נ"א: המברך את עמו ישראל בשלום):

תחנונים אחרי התפילה

אלהי, נצור לשוני מרע, וישפתי מדבר מרמה, ולמקללי, נפשי תדום, ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לבי בתורתך, ובמצותיך תרדף נפשי. וכל החושבים עלי רעה, מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשך: למען יחלצון ידיך, הושיעה ימינך וענגי. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך, ה' צורי וגואלי: עשה שלום במרומי, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל, ואמרו אמן: יהי רצון מלפניך, ה' אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות: